

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VI

Celje, dne 11. oktobra 1935

Štev. 20

Z apnom

Ze ponovno smo opozarjali, da je hmelj rasilina, ki rabi izredno mnogo apna, med vsemi kulturnimi rastlinami, ki jih gojimo na naših njivah, poleg lucerne največ. Saj žito n. pr. porabi iz zemlje v teku enega leta le 17–26 kg apna, hmelj pa 170–200 kg. No in ker hmelj ostane na istem zemljišču leta in leta, ni čudno, da sčasoma tudi v sicer na apnu bogatih hmeljiščih apna začne primanjkovati.

Apno veže v zemlji škodljive kisline, ki preprečujejo nadaljnji razvoj in rast ter jih na ta način napravi neškodljive. Nadalje podpira apno v zemlji delovanje koristnih bakterij ter napravi zemljo bolj sipko in prhko; tudi razkužuje zemljo, ker ubija klice raznih glivičnih bolezni (peronospora) obenem pa napravi rastline tudi bolj odporne. Apno urejuje množino vode v zemlji, ker veže zimsko vlago in tako preprečuje posledice suše. V zemlji, ki ima dosti apna, se rastlinske hranilne snovi hitreje in bolje razkrojijo ter so tako rastlinam lažje dostopne; zlasti pospešuje apno razkroj hlevskega gnoja in pretvarja beljakovine v nitate, ki so rastlinam najlažje dostopna dušičnata hrana. Poleg mnogovrstnega koristnega delovanja v zemlji, pa je apno tudi samoposebi rastlinam neobhodno potrebna hranilna snov. Vse naše kulturne rastline namreč, izvzemši morda lupino, poleg ostalih hranilnih snovi potrebujejo neobhodno tudi apna, seveda nekatere več in druge zopet manj, hmelj pa, kakor že omenjeno, zelo mnogo.

Hmelj najboljše kakovosti, zlasti glede arome in lupulina, raste le v zemlji, ki vsebuje tudi dovolj apna. To je z neštevilnimi poskusi ponovno dokazano dejstvo. Ako primanjkuje v zemlji apna, listje hmelja predčasno porumeni in postane pegasto,

pojav, ki ga tudi v naših hmeljiščih lahko leto za letom ponovno opazujemo.

Znano je, da je najnevarnejša bolezen, ki preči hmeljskim nasadom vsepovsod, peronospora. Kakor že omenjeno, pa apno ubija v zemlji tudi klice raznih bolezni in tako tudi peronospore. Ponovni poskusi so dokazali, da je celó škropljenje proti peronospori mnogo bolj izdatno v hmeljiščih, ki so dobro založeni z apnom, ker se tam peronospora že itak ne more tako razviti in ji poleg tega tudi rastlina samoposebi bolje kljubuje, ker je odpornejša.

Za pametnega hmeljarja je po vsem tem zaključek enostaven: poleg drugega gnojenja ne smeš nikdar pozabiti svojega hmeljišča tudi apnati.

Za apnanje hmeljskih nasadov, hmeljarji, je sedaj najboljši čas. Kdor še ni sploh nikoli ali pa že več let ne apnal svojega hmeljišča, naj sedaj jeseni raztrosi na široko po nasadu na 1000 rastlin 400 kg apnenega prahu in ga potem zaorje. In na ta način apnati hmeljske nasade mora pameten gospodar redno vsaj vsako četrto leto.

Namesto čistega apna lahko uporabimo cestno blato, ki ima poleg apna celó še nekaj drugih hranilnih snovi; vzeti pa ga moramo res zadostne množine, da nam kaj izda in zaleže. Cestno blato je najbolje raztrositi jeseni in pri odoravanju zaorati.

Ze sedaj je čas, hmeljarji, da mislimo na to, kako bomo pridelali v bodočem letu čim boljše blago ter ga čim lažje in bolje prodali. Zato pa pred jesenskim odoravanjem poapnajmo naše nasade, da bomo pridelek lažje obvarovali peronospore in pridelali v vsakem oziru prvovrstno blago, ki bo šlo gladko v denar in tudi doseglo boljšo ceno. Vsak je svoje sreče kovač, hmeljarji, in v naših hmeljiščih bomo slabo kovali svojo srečo brez apna, pač pa z njim.

Joh. Barth & sin:

O hmelju 1934/35

(Nadaljevanje.)

V Franciji se je vkljub hudi suši in vročini hmeljska rastlina še precej dobro razvijala. Peronospora je le malomarnim hmeljarjem deloma skvarila pridelek, skrbni pa so si ga s parkratnim zaščitnim škropljenjem docela obvarovali. Uši so se sicer pojavile, toda vsled prehude suše in vročine kmalu zopet izginile, ne da bi povzročile znatnejšo škodo. Tudi hmeljsko pršico je bilo opaziti semtertja, vendar se ni mogla razširiti. Prav pred obiranjem, ki je pričelo v prvi polovici septembra, je močen vihar s točo v nekaterih nasadih povzročil občutnejšo škodo. Splošno se je rastlina razvijala normalno in le deloma kakih štirinajst dni predčasno začela odganjati v cvet. Splošno mnenje je, da francoski in zlasti alzaški hmelj dobi preveč ostro aromo, ako prezori. **Iz dolgoletnih izkušenj pa se da sklepati, da hmelj sploh sicer res pridobi na teži, če bolj dozori, toda obenem tudi mnogo izgubi na finosti arome in okusa; vprav vsled tega pivovarska industrija zahteva vedno bolj le manj dozorel in gladko zelen hmelj.** V severni Franciji (Nord) je bil pridelek prav obilen (15 stotov na 1 ha, dočim je normalno 13), vendar grobo zraščeno, lahek in zrna; med ženskimi rastlinami se drži namreč tu redno tudi nekaj moških, kar ima sicer za posledico obilnejši pridelek, vendar tudi znatno slabšo kakovost.

Kupčija je pričela za alzaški hmelj z 8 do 10 Ffrs (23–28 Din) in so se do konca oktobra dvignile cene na 12–16 Ffrs (34–46 Din) za kg; tedaj pa je bilo večino pridelka prodanega in se je le redko še preostalo blago tržilo pozneje tudi po 18 Ffrs (52 Din), letos junija pa so cene zopet nazadovale na 11–15 Ffrs (31–43 Din) za kg. Hmelj iz severne Francije (Nord) se je tržil po 5–8 Ffrs (14–23 Din) za kg.

Glede kakovosti se je pridelalo v Alzaciji 50% prvovrstnega, 30% srednjega in 20% slabšega blaga, v severni Franciji pa 20%, 70% in 10%.

Izvozilo se je iz Francije v letu 1932 okrog 383 stotov, 1933 okrog 2822 in 1934 okrog 13.766 stotov, uvozilo pa v istem času 16.059, 15.870 in 13.391 stotov.

Na Poljskem se je hmeljska rastlina različno razvijala. V Wolhiniji je bilo vreme do srede maja prav ugodno, potem pa zopet mrzlo in deževno do julija. Tako je rastlina trpela vsled preoblike vlage

Počasi in previdno prodajajte!

in peronospore, proti kateri se zopet ni škropilo. V kongresni Poljski pa je vsled suše in vročine rastlina že maja začela odganjati v cvet in tudi hmeljska pršica je povzročila mnogo škode. Med obiranjem je bilo zopet preveč dežja in je pridelek močno trpel na barvi. Slično je bilo tudi v Galiciji in Velikopoljski, kjer se 10% pridelka sploh ni obralo. Obiranje je trajalo v glavnem od srede avgusta do srede septembra, ponekod pa se je pričelo tudi že v juliju s podbiranjem. Splošno se vsled premalo skrbnega obdelovanja pridelka v Poljski le slabši hmelj za pivo z vrhnim vrenjem. Merodajni krogi zahtevajo zato poleg izboljšanja pridelovanja tudi uradno kontrolo kakovosti hmelja, namenjenega za izvoz, ter ureditev površine nasadov na temelju stanja v letu 1934.

Ker je bil pridelek pretežno slabše kakovosti, je pričela kupčija s 3–3.60 zl. (24–29 Din), pozneje pa se je plačevalo 1–5 zl. (8–41 Din) in za najboljše blago tudi do 6 zl. (49 Din) za kg. Prodajalo se je počasi in koncem junija je bilo na ponudbo še 1300 stotov po 1–3.40 zl. (8–28 Din) za kg. Celokupni pridelek je znašal okrog 18.500 stotov in so domače pivovarne pokupile kakih 3250 stotov.

Razno

Češkoslovaška je izvozila v gospodarskem letu 1934/35 (1933/34) v Nemčijo 9913 (6986), Belgijo 8171 (7693), Francijo 7356 (8548), Avstrijo 5009 (2094), USA 4973 (8695), Švico 4208 (1997), Švedsko 2667 (1578), Dansko 2083 (765), Nizozemsko 1589 (1363), Argentinijo 1234 (890), Brazilijo 857 (669), Posarje 664 (574) in Italijo 566 (373), torej skupno 49.290 (42.225) stotov hmelja. V vse države je bil lani izvoz večji kakor predlani, le v USA skoraj polovico in v Francijo nekoliko manjši.

Hmeljarstvo v Italiji se bo širilo. Poskusi s pridelovanjem hmelja v pokrajini Udine so se dobro obnesli in pivovarne so s pridelanim hmeljem zadovoljne. Zato se bo hmeljarstvo tam razširilo tako, da bo krilo domačo potrebo in Italiji ne bo treba več hmelja uvažati.

Konsum piva na Japonskem se dviga. V prvem letošnjem polletju so navarili skupno 1.189.300 hl piva, to je za 131.600 hl več kakor v isti lanski dobi.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: V teku zadnjih štirinajst dni je bila kupčija v začetku še prav živahna in povpraševanje predvsem za najboljše blago, ki se je plačevalo tudi do 32 Din za kg. Pozneje pa je postala tendenca vedno bolj mirna ter je bilo več zanimanja le za drugovrstno po 24–27 Din in potem vedno bolj le za slabše, lisasto in čim cenejše blago po 10 do

Ne ponujajte, da ne ubijete cene!

Zahtevajte vedno najvišje dnevne cene!

18 Din za kg. Dejansko so ostale cene za razne kakovosti nespremenjene in je zadnje dni postala tudi kupčija živahnejša ter je zopet več povpraševanja za vse vrste blaga. Vsekakor pa je med tem tudi slabše blago vsled ugodnejše presoje kakovosti precej pridobilo v ceni. Računa se, da je prodanega iz prve roke že kakih 85% letošnjega pridelka.

Vojvodina: Pri nekoliko bolj živahni kupčiji so se prefekli teden cene zopet učvrstile na 15 do 18 Din za prvovrstno, 13–15 Din za srednje in do 12 Din za kg za slabše blago.

Češkoslovaška: Na tržišču je bilo zadnjih štirinajst dni bolj mirno razpoloženje. Cene so nekoliko oslabele, vendar se za najboljšo blago še precej drže. Tako notira sedaj letošnji pridelek najboljši žateški 58–62 Din, srednji 51–57 Din in slabši do 50 Din za kg. Presoja kakovosti je glede strogosti precej popustila in so tako tudi slabše kakovosti pridobile v ceni. Vkljub mirnemu zanimanju in povpraševanju se v manjšem obsegu stalno nadaljuje z nakupovanjem in se računa, da je nad 65% pridelka iz prve roke že prodanega. Celokupni pridelek se ceni v žatcu na 43.000 do 45.000 stotov, znamkovanega pa je doslej 7773 stotov. Letošnji pridelek iz Uštěka in Roudnic notira 36–45 Din, oni iz Dube okrog 29–34 Din za kg, vse le boljše in najboljše blago. Zaključna tendenca je mirna.

Nemčija: V vseh okoliših se nadalje pridno nakupuje letošnji pridelek in je tendenca zlasti za prvovrstno blago čvrsta. Poleg trgovcev kupujejo tudi nadalje še direktno pivovarne same. Povpraševanje je živahno in zato tudi cene čvrste. Tako se plačuje iz prve roke za Hallertau 70–105 Din, Hersbruck in Württemberg 59–76 Din, Aischgrund in Rheinpfalz 59 do 63 Din, Jura 81–105 Din in Baden 70–91 Din za kg. Spalt in Tettnang je razprodan, zadnje cene so bile 84–105 Din za kg. Nemška hmeljska prometna družba je nakupila doslej za izvoz 6750 stotov letošnjega pridelka. Na tržišču v Nürnbergu se trži iz druge roke Hallertau po 84–92 Din, Spalt 109–110 Din, Tettnang 105 Din in Hersbruck 62–70 Din za kg, vendar je tendenca bolj mirna. Tudi za starejše letnike je še nekaj zanimanja ter se plačuje lanski po 28–38 Din ter predlanski po 15–21 Din za kg. V splošnem je tendenca na tržišču pri kupčiji iz druge roke pri sicer čvrstih cenah bolj mirna, na deželi iz prve roke pa prav živahna.

Francija: Pri živahnejšem zanimanju in povpraševanju so se prefekli teden cene učvrstile za alzaški hmelj na 23–28 Din, Nord 17–23 Din in Burgund do 24 Din za kg. V Alzaciji je prodanega že do 80% pridelka. V tekočem tednu je postala tendenca zopet bolj mirna, vendar čvrsta. Iz druge roke se trži alzaški po 36–40 Din, Nord 18–22 in Burgund 33 do 35 Din, uvoženi žateški pa 88–91 Din za kg.

Poljska: Po precej živahnem trgovanju je postalo v kupčiji zopet bolj mirno in se plačuje sedaj za najboljši hmelj 20–25 Din, srednji 15–20 Din in slabši do 15 Dni za kg. Računa se, da znaša celokupni pridelek kakih 21.000 stotov in da je nad polovico iz prve roke že prodanega.

Belgija: Obiranje je bilo h koncu preteklega meseca končano in je pridelek v Alostu prav dober, v Poperinghe pa je zadnji čas že pričel rjaveti in je zato precej lisast. — Tržišče je mirno in letošnji pridelek notira Poperinghe 13 Din, Alost pa 21 Din za kg. Letošnjega inozemskega hmelja se je uvozilo doslej skupno 4267 stotov (lani 5000), in sicer iz ČSR 1283, Nemčije 821, Francije 515, Poljske 525, Jugoslavije 495, USA 351 in Anglije 277 stotov.

Anglija: Obiranje je v glavnem končano in pridelek se ceni na kakih 130.000 stotov (lani 141.500), Zadji čas je toča še močno poškodovala najboljše naseade goldinga. Z vnovčenjem se še ni pričel. Inozemski hmelj se ponuja franko London že zacarinjen (carina 4,0 Lstg za cwt = 17 Din za kg), najboljši žateški po 24–93 Din, jugoslovanski po 46–55 Din in poljski po 38–50 Din za kg.

Amerika: Obiranje je končano in pridelek bo znašal v Washingtonu, Kaliforniji in Oregonu kakih 180.000 bal. Tržišče je zelo mirno in je zanimanja prav malo. Izgleda, da so pivovarne zaenkrat še krite in ne računajo na dvig cen. Tako notira sedaj domači pridelek letošnji 13–15 Din, lanski 8–12 Din in starejši letniki 3–7 Din, že zacarinjen (carina 0,24 dol. za 1 lb = 23 Din za kg) inozemski pa lanski 48–79 Din in predlanski 22–43 Din za kg. Prometa je prav malo in letošnji pridelek iz prve roke doseže Mendocino in Sacramento 7 Din, Yakima 8 Din in le najboljši Oregon-Fuggles tudi do 15 Din za kg. Hmeljarji pa se drže precej rezervirano in le računajo še na boljše cene.

Najvišje cene, dejansko plačane zadnji čas za 1 kg najboljšega hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

Nemčija (Tettnang)	89 Din
za izvoz	46 Din
Češkoslovaška (Žatec)	61 Din
Francija (alzaški)	33 Din
Jugoslavija (savinjski)	32 Din
Poljska (wolinjski)	29 Din
Belgija (Alost)	21 Din
Amerika (Oregon)	10 Din

Za razvedrilo

Ni tako hudo.

»Mladega moža, ki zadnje čase toliko z njim hodiš, ne morem trpeti.«

»Nič hudega, papa — on tebe tudi ne.«

Po ovinkih.

»Papa, ali še veš, kako si mi nekoč pravil, da so te izključili iz šole?«

»Da.«

»Ali ni čudno, da se v življenju vse ponavlja?«

Moderno.

»Kako dolgo se morajo jajca kuhati?«

»Tako dolgo milostiva, da pokadite cigareto.«

Poravnajte naročnino!

Naročajte, čitajte, priporočajte in razširjajte prvi slovenski in prvi hmeljarško-strokovni list v državi

SLOVENSKI HMELJAR

Zbirajte in prispevajte za tiskovni sklad, da se list še bolj razmahne in mu v sezoni omogočite tudi čim več posebnih izdaj!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov - posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo